

1880/1

1880. január

Karácsony éjjel lelkek ezrei hagyták el az engesztelés helyét és mentek a mennybe; sokan azonban maradtak, és én is közéjük tartozom. Szokta mondani, hogy a lélek tökéletesedése hosszasan tart, és ez igaz; s hogy meglepi, hogy ennyi ima után még mindig itt vagyok és nem élvezhetem a Jóisten látását. Nos, a lélek tökéletesedése a purgatóriumban sem megy gyorsabban, mint a földön. Akadnak lelkek, de kevesen, akiknek csupán néhány bocsánatos bűnért kell engesztelniük; ők nem sokáig vannak a tisztítóhelyen. Néhány jól végzett ima, néhány áldozat hamar megszabadítja őket. Ha azonban olyanok, mint én – és csaknem mind ilyenek! –, hogy szinte nulla volt az életük, és alig vagy egyáltalán nem törődtek az üdvösségükkel, akkor az egész életüket újra kell kezdeniük az engesztelés helyén; a léleknek újból végig kell járnia a tökéletesedés útját, szeretnie és kívánnia kell Istent, akit a földön nem szeretett eléggé. Ezért tart egyes lelkek szabadulása olyan sokáig. A Jóisten nagy kegyelmet adott nekem, amikor megengedte, hogy imákat kérjek. Nem érdemeltem meg; e nélkül én is, mint a legtöbben, évekkel és évekkel tovább maradtam volna itt!

Kapcsolatban vannak egymással a szerzetesek és mások, akik ugyanahhoz a családnak tartoznak?

A purgatóriumban, akár csak a mennyben, az egy családnak tartozó szerzetesek nincsenek mindig együtt; a lelkek nem mindannyian ugyanazt a büntetést vagy jutalmat érdemlik. Viszont megismerik egymást a purgatóriumban, és amikor a Jóisten megengedi, kommunikálhatnak is egymással.

Részesülhet az ember meghalt barátja imájából, kaphat tőle egy-egy gondolatot, és tudhatja vele, hogy megemlékezik róla?

El lehet juttatni ide földi gondolatokat, de nincs sok haszna, mert mint említettem, a purgatóriumi lelkek tudják és ismerik azokat, akik törődnek velük a földön. Isten néha azt is megengedi, hogy imát, figyelmeztetést, tanácsot kapjanak. Így az, amit több alkalommal mondtam Szent Mihályról, tőle származott, amit pedig az atyáról mondtam, Istentől jött. Az ön megbízásait, amelyeket a másvilágra vonatkozóan többször is adott, mindig teljesítettem, ám minden ilyesmi az isteni akaratnak van alárendelve.

A purgatóriumban mindenki ismeri a többiek bűneit, mint majd az utolsó ítéletkor?

A purgatóriumban általában nem ismerjük a többiek bűneit, kivéve, ha Isten bizonyos lelkek vonatkozásában megengedi, tervei szerint; ezt azonban keveseknél teszi.

Tökéletesebben ismerik Istent, mint mi?

Micsoda kérdés! Persze hogy sokkal jobban ismerjük és sokkal jobban szeretjük! Hiszen éppen ez okozza legnagyobb gyötrelmünket. A földi ember nem tudja, milyen a Jóisten. Mindenkinek van róla egy elképzelése a maga korlátozott látása szerint; amikor azonban levetjük a porhüvelyt, és többé semmi sem gátolja lelkünk szabadságát, ó, csak akkor ismerjük meg Istent, jóságát, irgalmát, szeretetét! A lélek, miután ilyen tisztán látta, s miután oly nagyon egyesülnie kell vele, állandóan feléje igyekszik, ez az élete, ám minduntalan visszalökődik, mivel nem elég tiszta; íme, ez a mi szenvedésünk: a leggyötrelmesebb, a legkeservesebb. Ó, ha visszatérhetnénk a földre, miután megismertük a Jóistent, hogyan élnénk! Ámde késő bánat... s a földön az emberek minderre nem is gondolnak, és úgy élnek, mintha vakok lennének. Semmibe veszik az örökkévalóságot. Szinte minden vágyuk egyedül a földi létre irányul, amely csupán átmenet, és egyetlen hozománya a test, mely azután maga is földdé válik. A menny eszükbe sem jut, Jézust és szeretetét elfelejtették.

A purgatóriumban vigasztalják egymást a lelkek a Jóisten szeretetében, vagy mindenki teljesen elkülönül a többiektől gyötrelmében?

A purgatóriumban egyetlen vigaszunk, egyetlen reményünk egyedül Isten. A földön időnként megengedi a Jóisten, hogy egy baráti szív megvigasztalja az embert testi-lelki szenvedésében; bár ha abban a szívben nem él Jézus szeretete, hiábavaló a vigasztalás. Itt viszont a lelkek elvesztek, elmerültek az isteni akaratban, és egyedül Isten enyhítheti fájdalmukat. Minden lélek szenved, ki-ki bűnössége szerint, de valamennyiük közös gyötrelme, amely minden mást fölülmúl: Jézus hiánya, aki lételemünk, életünk, mindenünk. És saját hibánkból vagyunk elválasztva tőle!

Ha valamit tett, utóbb ne fecsérelje az időt azzal, hogy visszatekintve vizsgálgatja, helyesen cselekedett-e, vagy sem. Természetesen mindennap meg kell vizsgálnia tetteit, hogy jobban cselekedjék, ám ez nem mehet lelki nyugalma rovására. A Jóisten szereti az egyszerű lelkeket. Nagy jóakarattal

menjen hát hozzá, mindig készen az önfeláldozásra és arra, hogy örömet szerezzen neki. Úgy viselkedjék Jézussal, mint kisgyermek az édesanyjával: bízzék jóságában, minden testi-lelki ügyét helyezze isteni kezébe; azután pedig igyekezzék mindenben tetszésére lenni, és ne törődjék semmi mással.

Isten nem veszi annyiba a nagy, hősi cselekedeteket, mint egy egyszerű tettet, apró áldozatot, amely szeretetből fakadt. Olykor egy apró áldozat, amelyről egyedül Isten és a lélek tud, érdemszerzőbb, mint egy nagy, amit elismerés övez. Nagyon lelkinak kell lennie az embernek, hogy ne tulajdonítsa magának, ha megdicsérik.

Isten az önmaguktól üressé vált lelkeket keresi, hogy betöltse őket szeretetével. Keveset talál. Az önszeretet nem hagy helyet Jézusnak. Ne hagyjon ki egyetlen lehetőséget se az önmegtagadásra, főleg lelkileg. Jézus kegyelmeket tartogat önnek nagybőjtben; készüljön kettőzött buzgalommal, de főként szeretettel. Mindenekfelett szeresse Jézust! Lám, oly kevésbé szereti a világ, és oly sokat bántja!

A Szűzanya nagyon szereti önt; ön is szeresse teljes szívből, és amit csak tud, tegyen meg dicsőségéért.

Sohasem fogja eléggé megérteni Isten jóságát. Ha az emberek vennék a fáradságot, hogy olykor elgondolkodjanak róla, ez elég volna ahhoz, hogy szentté váljanak; csakhogy a világban nem ismerik eléggé Jézus Szívének irgalmas jóságát. Mindenki a saját látásmódja szerint méri fel, ez pedig tökéletlen. Ezért imádkoznak rosszul. Bizony, kevesen tudnak úgy imádkozni, ahogyan Jézus szeretné. Hiányzik a bizalom, pedig Jézus a vágyaink izzása és a szeretetünk mértéke szerint hallgat meg. Íme, ezért maradnak el sokszor a kért kegyelmek.

Hogy boldogok legyünk a vallásban, süketnek, vaknak és némának kell lennünk; vagyis sok mindent kell hallanunk, amit elismételhetnénk, de sokszor jobb, ha megtartjuk magunknak. A hallgatást sohasem bánja meg az ember. Sok mindent kell látnunk és hallanunk is úgy, mintha mit sem láttunk és értettünk volna. Ó, bár tudná, mily jelentéktelen mindaz a semmiség, amiből egyesek nagy ügyet csinálnak! A sátán arra használja ezeket a kis szalmaszálakat, hogy megakassza a lelket, és akadályozza mindazt a jót, aminek véghezvitelére meghívást kapott. Ne engedje, hogy megfogja! Nagy szíve legyen, és úgy menjen el az ilyen apró nyomorúságok mellett, hogy oda

se figyel rájuk. Jézus vonzása legyen elég, hogy kívülről semmi meg ne állíthassa. Mindent úgy tekintsen, mint ami az ő jóságából fakad; akár lesújtja, akár vigasztalja, mindent az ő szeretete rendez el barátai javára.

Soha ne keseredjék el! Jézus, ha akarná, néhány óra vagy akár egy szempillantás alatt el tudná juttatni a tökéletesség önnek szánt csúcsára; de nem! Inkább szereti látni igyekezetét, és azt kívánja, hogy ön is lássa és megtudja, mily nehéz és rögös a tökéletesség útja. Legyen nagyon nagylelkű! Jézus több kegyelemmel halmozta el, mint sok más, és még többet tartogat önnek; ám reméli, hogy cserébe áldozatos, odaadott lelket talál önben. Mindenekelőtt nagy szeretetet kíván, s miután megküzdött saját magával, gyengeségeivel, és miután a hit nagy lelkületével cselekedett – nos, akkor a hit átadja helyét a valóságnak. Előbb azonban úgy kell viselkednie, mintha Jézus állandóan jelen volna ön mellett, és ezt szinte természetesnek kell vennie, noha természetfeletti.

A tanítók és a lelki vezetők csak annyira tesznek a lelkek javára, amennyire ők maguk egységben vannak Jézussal, vagyis amennyire imádságosak, amennyire éberrel ügyelnek lelkük békéjére és arra, hogy lelki szemükkel mindig Jézust figyeljék, készen arra, hogy mindent megtegyenek és mindent feláldozzanak a rájuk bízottak üdvösségéért.

Igazak az ígérek, amelyek azokra vonatkoznak, akik Szent Mihály rózsafüzérért imádkozzák?

Az ígérek igazak, de ne higgye, hogy akik megszokásból mondják, és nem fáradoznak tökéletesedésükért, azonnal megszabadulnak a purgatóriumból. Ez téves volna. Szent Mihály még többet is megtesz, mint amit ígér, ám azokat, akik hosszú tisztítóútra vannak ítélve, nem szabadítja ki olyan hamar. Biztos, hogy az arkangyal iránti tiszteletük jutalmául megrövidülnek szenvedéseik, de hogy teljesen megszabadulnának – nem! Itt vagyok példának éné, aki szoktam imádkozni [ezt a rózsafüzért]. Csak azok szabadulnak meg azonnal, akik bátran dolgoztak tökéletesedésükön és kevés engesztelnivalójuk van a tisztítóhelyen.

Franciaország nagyon bűnös; sajnos nincs egyedül. E pillanatban egyetlen keresztény ország sincs, amely nyíltan vagy rejtett módon ki ne akarná üzni Istent a szívéből. A titkos társaságok – és vezérük, a sátán – azok, akik mindent zűrzavarba taszítanak és szítják ezeket az ármánykodásokat. Ez most a sötétség fejedelmének órája, de hiába tesznek bármit, Isten meg fogja

mutatni, hogy egyedül ő az Úr, nem ők. Lehet, hogy nem gyengéden fogja éreztetni velük hatalmát, de Jézus akkor is irgalmas, ha fenyít.

Itt a purgatóriumban a Jóisten engedélyével tudjuk, mi történik most a földön, hogy imádkozhassunk e nagy szükségben, ám imáink nem elegendőek. Ha Jézus találna néhány jóakarátú lelket, akik készek volnának jól engesztelni, könyörületesen hajlítani fenségét, megbántott isteni jóságát, ők tetszésére volnának Szívének, melyet annyi keserűség mar; ők megindíthatnák irgalmát, mely csak annak kíván megbocsátani, aki megalázkodik. Mondja el ezt az előljáró anyának!

Szent Mihály be fog avatkozni az Egyház küzdelmébe. Ő ennek az Egyháznak a vezetője, amelyet ennyire üldöznek, de nem tudnak oly könnyen elpusztítani, mint gondolják az álnokok. Ugyancsak ő Franciaország különleges védőangyala is, aki segíteni fogja, hogy visszakapja az Egyház legidősebb leányához méltó helyét, hiszen minden gonoszság ellenére, amit itt elkövetnek, még mindig sok jó van és sok mélyen hívő lélek él Franciaországban.

Mikor fog beavatkozni Szent Mihály?

Nem tudom. Sokat kell imádkozni ezekért a szándékokért, segítségül hívni az arkangyalt, emlékeztetve címeire, és kérni, hogy járjon közben Jézusnál, akinek Szíve fölött oly nagy hatalma van. A Szent Szűzről sem szabad megfeledkezni; Franciaország az ő kiváltságos országa mind közül; ő fogja megmenteni. Jól teszik, akik mindenütt rózsafüzér-imákra biztatnak: ez a leghatékonyabb ima a mostani írásban.